

Catalunya es troba actualment davant d'una discussió vital pel seu futur com a nació, com ara és l'elaboració i aprovació de la Llei d'Ordenació Territorial.

Una nova llei que afectarà a la seva divisió política -administrativa, amb l'assignació de competències que comporta, el contingut del planejament territorial, de serveis, infraestructures, usos i límits del territori, sistemes urbans, recursos humans i naturals que configuren el marc d'intervenció de les administracions públiques sobre el territori a mig i llarg termini.

Això obliga, des d'un bon començament a un esforç considerable per part de totes les forces polítiques catalanes per tal d'arribar a uns punts programàtics mínims. Es necessita perllongar d'alguna manera l'acord constitucional i estatutari si volem

L'ordenació territorial de Catalunya

Carme COLL

una efectivitat en el seu desenvolupament.

Aquesta llei suposa per a Catalunya l'oportunitat històrica de racionalitzar l'administració pública i acabar amb el desgavell de superposicions entre els seus diferents àmbits, simplificant-la a tots els efectes, tant administratius com a econòmics.

La multiplicitat d'administracions (Local-Municipis, Diputacions, C.M.B., Autònoma, Estatal) amb la superposició -sovint contradictòries- de competències no ha de continuar més temps a Catalunya. Tota reorganització de la divisió territorial i política-administrativa ha de tendir a simplificar, agrupar i coordinar

administracions, eliminant les supèrflues i disfuncionals.

La nova organització territorial ha d'augmentar l'eficiència de les administracions, disminuir les despeses i assegurar l'òptim nivell de gestió per cada un dels serveis que ofereixen les diferents administracions.

Els municipis haurien de jugar un paper fonamental en tot aquest procés, pel coneixement que tenim de les nostres realitats concretes i les dificultats que patim per posar en marxa la gestió dels serveis comuns. En aquest sentit, les comarques històriques haurien de ser en la majoria dels casos el marc territorial i administratiu

idoni, i en el seu defecte, el Parlament de Catalunya hauria de facilitar la voluntària associació de municipis per crear les noves entitats de gestió comuna.

En el cas de la C.M.B., la seva estructura actual és inadequada, s'hauria de reduir en competències, malgrat la necessitat de disposar d'un organisme que coordini serveis que no són possibles d'abordar des de cada localitat com ara són el transport públic, subministrament d'aigües, etc.

La modernitat i l'europeisme estan renyits amb la superposició d'unes administracions superades per la història i per la voluntat del poble de Catalunya. Un criteri elemental

de racionalització i estalvi exigeix la desaparició de les obsoletes Diputacions i Províncies. Cal endegar un procés unitari per tal d'aconseguir la constitució de Catalunya com a província única.

Aquesta proposta no solament és la que produeix més estalvi i racionalització, sinó que és també la més nacional i democràtica ja que recupera en l'actual marc constitucional el màxim d'unitat i integritat política per a Catalunya.

Finalment, voldria des d'aquestes línies fer una crida als ajuntaments de la comarca per endegar a partir d'ara, un procés de discussió de la nostra realitat concreta, doncs, com a institució més propera al ciutadà, serem els més afectats per la llei que el Parlament de Catalunya ha d'aprovar.

Carme COLL i TRUYOL és Alcaldesa de Mollet del Vallès

Cartes al director:

Banca Catalana.

En més d'una ocasió he estat temptat de contestar escrits apareguts en la premsa que m'han indignat; sempre, després d'un període de reflexió, me n'he desdit. Avui no ha estat així, i no pas per atacar la personalitat política de l'actual alcalde de Granollers, senyor Rafael Ballús, sinó per intentar posar una mica d'ordre en l'afer que ens ocupa, i que és el que l'articulista intenta, però a l'inrevés.

Tan ell com jo respec-

tem la justícia; tan ell com jo sabem com la justícia durant el franquisme estava manipulada i sabem també com aquest risc ens està amenaçant actualment; en són senyals inequívocs elements com l'escrit de tots els col·legis d'advocats de Catalunya i les lluites pel sistema de nomenaments de les altes esferes del poder judicial. Hem de respectar les lleis, però això no vol dir combregar amb rodes de moli.

El rigor i la seriositat han d'estar lligades a l'equanimitat, i ser equànim vol dir també no callar les veritats. I una de les veritats -es vulgui reconèixer o no- és el gran servei

que féu a Catalunya «Banca Catalana»; servei a un país al qual serveix també, des d'un important càrrec polític, el senyor Ballús. Sense Banca Catalana moltes coses no haurien estat possibles al país, en un temps difícil com tots sabem massa bé; i ell ho sap de sobres. I el que dic no és anar contra el que es faci un judici als responsables d'una hipotètica -i encara no provada ni castigada jurídicament- mala gestió empresarial. De forats de mils de milions n'hem hagut de pagar molts els ciutadans d'aquest país: de forats o déficits d'empreses de l'INI i dels de la mala gestió de bancs que no han estat

portats als tribunals amb l'animadversió manifesta del cas que comentem i que obeeix -i és del domini públic per molt que es vulgui dissimular- a raons òbvies polítiques destinades a desprestigiar una sola persona. I aquesta és la crua i nua veritat.

El senyor Ballús és prou intel·ligent per a saber que el cas de Banca Catalana té una motivació bàsica molt més profunda que l'aclariment d'una possible mala gestió -la responsabilitat de la qual no exculpo- i tothom sap que no és altra que la de desprestigiar la figura del senyor Jordi Pujol, que fou l'ànima i el motor d'aquella entitat i que l'alça fins a ser

una realitat i un símbol molestos i perillosos pel govern central; com ho féu també en altres temps el banc de Catalunya, en la crisi del qual hi jugà decisivament l'actitud del ministre socialista Indalecio Prieto. En vigília d'eleccions articles com el que comentem no són estranys, però en la consciència popular moltes coses estan clares -més clares del que sembla més enllà de les manipulacions.

El poble sap història i té memòria, i potser és per això que l'anomenat fracàs en el fons pot ser un èxit pel nostre poble.

Martí SUNYOL i GENÍS

IBERIA restaurant marisqueria **IBERIA** restaurant marisqueria **IBERIA** restaurant marisqueria

Pl. Perpinyà, 22 - Tel. 870 20 14 - GRANOLLERS